

1883.

Tizenkettedik évfolyam.

TORONTÁL

52-ik szám.

Csütörtök, december 27-én.

VEGYESTARTALMU HETILAP. — A MEGYE KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint egyszer, csütörtökön.
Szerkesztői iroda:
Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beeskereken.
Előfizetési feltételek:
Egész évre . . . 6 frt | Félévre . . . 3 frt
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.

Hirdetések és melléletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 frt 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadóhivatalban. — Kéretik az ígatási díjakat az ígatmányokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hivatalos hirdetések:
A „Torontál”-ba kitartandó hivatalos hirdetések díjai előlegesen beküldendők, még pedig 100 szög egyszeri hirdetésért 1 frt, 100—200 szög 2 frt, 200—300 szög 3 frt és így tovább. Azonfelül minden egyszeri beiktatás után 30 kr. bélyegdíj és az esedékes nyugtábelvétel is beküldendő.

Magán hirdetések:
A 3-hasabos garmondsor első hirdetésnél 6 kr., többszörinél 4 kr. Kincstári illeték minden egyes beiktatásért 30 kr.

Kiadóhivatal:
Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beeskereken, havá az előfizetési pénzek és ígatási díjak küldendők.

Előfizetési felhívás

a „Torontál” 1884-iki tizenharmadik évfolyamára.

Tizenkét esztendő egy nagy, az ország politikájára, közgazdaságára és a társadalmi életre, szóval az egész nemzeti létre kiható szereppel bíró napilap életében is oly idő, mely mint az életrevalóságnak és a teljesített közhasznú szolgálatoknak legkétségtelenebb jele, ha többet nem, legalább is elismerést érdemel.

Annál inkább áll ez egy vidéki hoti-lapra, mely a közvélemény mai rohamos átalakulását és folytonos fejlődését behatóan még figyelemmel is alig képes kísélni, annál kevésbé irányozni és vezetni; s ha egy ily lap mégis tizenkét éven át tudta megőrizni közönségének egyszer kiérdemelt bizalmát, sőt ha működése és iránya elismeréskép mint tágabb olvasó kört tud magának a gombaszterűleg szaporodó sajtótermékek által megnehézített versenyben is hódítani: úgy alig szorul még arra, hogy tizenkét évi működésének részletes ismertetése által bizonyítsa be életrevalóságát és érdemes voltát a közönség további támogatására is.

Midőn a „Torontál”, mint ilyen, tizenkét nehéz esztendőn át a közérdek becsületes szolgálatában állott hetilap tizenharmadik évfolyamának küszöbén köteletségének tartja a t. olvasó közönségnek megköszönni az iránta eddig tanúsított bizalmat, mely nélkül az amugy is rögzös pályán a közérdek önzetlen szolgálata ily sikerrel aligha lett volna lehetséges: egyuttal bátorodik ezen bizalomnak további fenntartását, és a lapnak egy szellemi, mint anyagi támogatását továbbra is kikérni.

Multjánál fogva a „Torontál” szerkesztőségének nincs szüksége arra, hogy a vérmes fiatalághoz talán illő, de az élet komoly perczeiben igen gyakran meg nem tartható nagyhangzú ígéretek tegyen, de viszont arról is biztosíthassa a lap t. olvasóit, hogy a mit ígér, azt az utolsó betűig megtartja.

A fentiek után pedig ezen ígéret alig lehet más, mint következetes és hű ragaszkodás a multban követett irányhoz és elvekhez, megtartása a lapnak azon

szinvalon, melyre azt tizenhárom évi lelkiismeretes fáradozás által emelni sikerült. E mellett nem fogom elmulasztani régi munkatársaim szerkesztése, valamint új erők megnyerése által a lap minden részében folytonos változatosságot meghonosítani, valamint a lap helyi érdekü minőségének megfelelőleg az újdonságokra, megyei közigazgatási valamint törvényeségi és gazdasági híreire fordítandó különös gond által a t. olvasóközönség minden oldalú igényeinek minél teljesebben megfelelni.

Azon reményben zárom e sorokat, hogy a t. közönség és munkatársaim támogatása segítségével az újévvel megkezdendő ominosus tizenharmadik évfolyam lapunkra nézve lehetőleg még nagyobb sikerrel fog bevégezödni, mint az eddig lefolyt tizenkét évfolyam.

S ezen reményben kívánok a „Torontál” minden barátjának boldog újévet!

N.-Beeskerek, 1883. decz. 27-én.

Lauka Gusztáv.
felelős szerkesztő.

Nagy-Beeskerek, decz. 27-én.

Hogyan álunk? E kérdésre másként felel a jobb, másként a bal, elütőleg a bal közép, egészen másként a szélső bal. A felelet mivoltát a párt-színezet határozza, egészen eltérőleg minden párt állástól, a tapasztalat fogja megmondani a valót, a melyet a lapok, úgy a hallott, és látott események igazolnak.

A magyar embernek született nyavalyája, Árpádtól a mai napig az, hogy valakit bántani kell, legtöbbször pedig önmaga az a valaki, ez annyira vérré vált benne, mely szerint még a sajtói, és mohácsi csaták előtt is magát bántotta; az a kis töredék, a mely e két óriás vihar után megmaradt, szintén csak magyarnak maradt, a kit még sem bántott a keserü csalódás annyira, hogy okult volna.

Határozottan szélső baloldali volna az a tudomány, különösen a történet tudomány képviselői között, a ki tagadná a magyar ember eme nyavalyáját, és a ki nem tudná azt amit a költő oly jellemzőleg énekel

... lassu méreg, lassu halál emészt ...
Elszörja, hidd el mostani veszni tért
Erkölosöd: ...

Azt nem hiszem, hogy a magyar ember rajong, nem tartozik az ábrándozók közé, hanem azt látom, hogy rap-tusa van a bódultság egy nemében, és enyolec a halállal.

No azt elhiszem, hogy erre felzudul a vérmes, tulheves republikanus sereg, és elnevezi sárga epéskedésnek; ők a gavallér politikusok közé tartoznak.

Jó lélekismerettel mondom, — szertve a hazát, — hogy ily helyzet, melyben vagyunk, vagy is a pártoskodás örvongései erőnek erejével, megátalkodott erőszakkal akarják megsemmíteni a nagy Széchenyi jóslatát „Magyarország lesz”. Hát nem lehet másként párt nézetet nyilvánítani, hanem csak sértegetéssel, gonyos nyomorék versuokkal, melyekben még a kadencia is ordít; nem lehetne becsület, honfi jellem, vallás, józan ész a vezér, a midőn a pártok csak egy sziv vérkamarái lennének? — De most ugy látom, hogy a magyar recidivázott abban a szennyes multu korteskedési nyavalyába, melynek symboluma volt a bolondítás, fokos, csutora; igen közel állunk ahhoz a terrorismushoz, a melyben nincs személy és vagyon bátorság. — Ma már pártzászlót ragad a pap is, politikus lett a fa-vágó, status ügyet rendez, diplomátákat bírál a falusi mester.

„Felfületes világ ez a mai
„De mulatságos, meg kell vallani”.

Látva a látottakat, hallva a mondottakat, kérdéssel feltettem, ha vajjon nem kés-e a mi népünk kezében a választás? Eldobtam e gondolatot, kimondám magam előtt, hogy nem. Látom, hogy igen nagy része a népnek mennyire bajlandó, fogékony a nemesre, jóra, becsületre: hanem a vezetőkben van a fő hiba, mert hijába a hal a fejéről kap büzt; — de én hiszem és vallom a mit Jézus mondott, jaj ugyan a botránykozónak, de sokkal jajabb a botránykozónak; ha majd ez a nép, melynek a vak vezérek eldorádot ígérnek, ha majd a balul értesült kiábrándulva egy jobbira átöt csináló késő lesz tán, de az átok, és a keserv omlik bizonyosan azok fejére, a kik még a bibliát is arra idézik, hogy az ellenpártot ledorongolják. — Bizonyosan mondom, hogy nem ismerik a szerencsétlen lengyel nép történetét.

Hanem hát honfiak! nem segíthetne-o rajtunk valaki? De igen, segíthetne az

országgyűlés oly törvények által, melyek a féltelenséget elnyomnák. — Segíthetne a kormány is úgy, ha a népbolondítókat elcsipetné, és elzárva tartaná. — Segíthetne a törvényhozás azzal is, ha haszlatás nélkül rendezné a nevelés iskolá-lyvet, a nemiskolázható apától elvonná szavazó jogát. Segíthetnék a bajon ma-gunk is, az egyetértés, higgadt érteke-zés, jó akarátu irány és honszeretet által.

Igen fáj az nekem, midőn látom, hogy a pártviszály át megy a társadalmi élet rétegeibe, barát, rokon gyűlöletet sziv-nak be egymás ellen, az egy pályán működő hivatal társak felejtik az egyet-értést, egymást gonyolják a nép előtt.

Fáj az nekem, midőn látom, hogy a magyarnak magával van baja, pedig ura-im Hannibal ad portas — éppen úgy mint hajdan véghetetlenül tetszett az a töröknek, midőn a magyar egymást emészlette, s mig a Dózsa-féle nép az urat ütötte a török helyett; a török olyat ütött a hazára hogy nem fogjuk elfelejteni addig, mig csak magunk nem ütjük magunkat agyon.

Torontálmegyei községi és körjegyzők együletének

Nagy-Beeskereken 1883. évi december 16-án tartott közgyűlése.

Az egylet elnöke örömet fejezve ki azon érdeklődés miatt, melyet a nagy számban megjelent tagok az ügy iránt tanúsítottak, a közgyűlésen 55 tag lévén jelen, azok szívélyes udvözlése után a közgyűlést megnyitották nyilvánítva. Első sorban felvolastalt az elnöki jelentés az egylet állása és működése fölött, melyből kitűnik, hogy az egyletnek jelenleg 26 tiszteletbeli és 174 rendes tagja van, és hogy csakis még 20 jegyző létezik az egész megye területén, melyek eddig tagként az egyletbe be nem léptek, és hogy a folyó évben 2 tiszteletbeli tag neveztesen Krsztonosits Jenő nagy-kikindai, és Stojanovits Vazul antalfalvi szolgabírák, továbbá 4 rendes tag neveztesen Radosevits Mihály német-écskai, Berta Pál katalinfalvi, Kapris Sándor mokri és Theodorovits Luczián szanádi jegyző elhalálozott, végre felemliti, hogy az utolsó közgyűlés összes határozatai végrehajta lettek, ennek kapcsán előterjeszti az országos központi egylet f. é. szept. 17-én Budapesten tartott közgyűlésében felvett jegyzőkönyvet, miből küldötteinknek a közgyűlésen való részvéte is kitűnik: a közgyűlés az elnöki jelentésnek tudomásulvétele mellett a nevezett tagok elhalálozása felett az egylet

TÁRCSA

Esti dal.

Szerelmem, galambom,
Mért vagy olyan sápadt?!
Kifáradtál a munkában,
Megvetem az ágyad.

Rozmaring, violát
Hintek szét ágyadban,
Hogy ne gyötörhessen semmi
Rozs érzés álmodban.

S a mig esendben nyugszol
Én örzöm az álmod; —
Atyád leszek, anyád leszek,
Nem kell őket várnod.

A szellő illattal,
A hold búvós fényvel;
Még azok sem mehetnek be
Te hozzád az éjel.

Ellopnák álmodat
Mulatozva véled:
A szerelem és az ábránd
Csintalan vendégek.

Ha kinyugszol magad,
A virágos ágyon, —
Piros rózsá nyílik megint
Mind a két arczadon.

Lauka Gusztáv.

Levelek Amerikából Európába.

III.

Kedves Timotheám!

A karácsony ünnepek közelednek. Legszerettebb ánnep a gyermekeknek és öregeknek. A karácsony és emlékezősek faja, egyiránt hullatják és rejtegetik aranyos gyümölcseiket. A hajnal és alkony pirja, köszöntő és bucsu sugaraival. A kezdődő és végződő eszmélkedés, a bölcső és a sir közelében. A dajka mesék világa, melyet az öregek készítenek és a gyermekek örömmel hallgatnak. Akkor adtuk fel csendes örömeinket, mikor e meséket megszűntünk örömmel hallgatni.

Jól tudom, hogy ezelőtt (ne felej nem mondom meg hány évvel) te is nehéz gond-dal aludtál el, hogy vajljon mit fogsz felkel-tedkor a cipőcskédben találni.

Én azt hiszem, hogy akkor neked több örömeidet okoztak a Jézuska ajándékai mint későbbben azok a csillogó ékszerek, melyekért sokkal becsesebb ékszereket követeltek. Ifju-ságodat és annak legdrágább kincsét és nyugal-mát. Édes Timotheám, te legjobban tudod, hogy ez jékszerek mennyi boldogságba és lelki nyugalomba kerülnek.

Sokszor az idő kiegyenlíti ugyan a szá-madásokat, de nem az ékszerek a pusztulást és foltokat.

Az öreg urak tanácsosnak is tartják: a karácsony éjszakákat otthon tölteni. A Jézuska csak hajnal felé tesz látogatást, de a sítán rendszeren éjfél felé jelenkezik. Ilyenhez pedig igen kívánatos, hogy a házi gazda otthon legyen.

A sánta ördögök a legveszedelmesebbek. Téged nem féltetek. Te hamisabb vagy ma-gánál Belzebubnál.

Engem alánfan coafüröd viselt meg, nem tudom azóta megnövesztetted-e hajadat.

A karácsony estét Amerikában is a csalá-d körben szoktuk tölteni. Az a néhány kor-hely, a ki még ilyenkor is idegen fedél alatt kártyázik, megérdemli, hogy egy kivágott Schlagerét még erősebb Schlager érje oda haza, s mig a házon kívül három tizedet számlál, oda haza három filó legyözzé.

A kaszinói és az otthoni czupászok közt nagy a különbség, az apré meg épen vérlázító!

Amerikában e hónapban kezdetek meg és végeztek be a departamentális tisztuji-tások. A régi és az újabb restaurációk kö-zött olyan forma különbség van, mint a töltött káposzta és kelkáposzta között, kivált ha még egyikre oda képzeliük a bőrös pecsenyét, a másikra meg a dagadót. Az elsőtől megve-szekedik a német, a másikat élvezettel meg-emészti.

Nevetni fogsz, ha azt állítom: hogy leszámítva a halvány reményü pályázókat s egy pár merészebb kapaszkodót, a fiatal özvegyek és kinyílt virágok nevezük meg: lányok voltak legjobban érdekelve.

Ha Péter vagy Pál vélellenül kimarad, Hortensianak vagy GeorGINának még csücsülni kell. Már pedig ha az ember az élet nyarába lép, nehezebben türi a forrósságot.

A kombinációk meglehetősen sikerültek. Néhány ifjocsz stallumot fogott, s néhány bajdonka konty alá kerül.

Különbö miként nálatok, ugy nálunk is vannak olyan magasabb politikai exigenciák, melyeket a par excellencze diplomáta, Kármán Lajos se volna képes megemészteni.

A téged érdeklő tilalmasokról vajmi ke-veset írhatok.

Az egykor birre kelt dámvadok előre-gedtek, a régi fegyverekkel pedig nehéz bra-vourlöveket csinálni, mikor a fiatalság len-kasterrel vadászik.

A Ruék ez időben egy hosszú nyaku, szánska figura után vetették magokat, és felő, hogy ez érdekes hústalanság, nem sokáig fogja a hajszát kitartani. Feje tagadhatlanul érdekesen mulatságos, de szépen kerülj ne mosolyogjon, mert akkor arca hasonló lesz azon holdvilághoz, melyet Doré a kigonyolt epedő lantosok fölé szokott karrikizolni.

Utolsó levelem óta két hangverseny és két táncmulatságot is át-meg át élvezünk. A két nőgyűlet táncszékye nem mutatott ugyan fel valami nagy felekezeti egybeolva-dást, de az eredményről egyiknek se volt oka panaszkodni. A buffet azonban dicséret-re válik Izraelnek.

Jelenben se színészetünk, se lovardánk. De azért se komédiában se komédiásokban nem szükkölködünk.

Még egyet! Van-e nálatok Európában ilyen hosszú czim: Torontálmegyei törvényhatósága területén az 188- évre megalakult cukor és sör fogyasztási adófelszámolási bizottságnak a temesvári ipar és kereskedelmi kamara által kinevezett tagja.

Don Libanos de los palmados.

fájdalmas részvételt jegyzőkönyvileg kifejezni határozta el.

Tárgyalás alá vételén a központi jegyző-egylet elnökségének 40. számú átirata a hitelesítési kénszer tárgyában alkotott törvényjavaslat elleni intézkedések érdekében, evvel egyidejűleg olvasztató Schiller Lipót egyleti főjegyző által készített ezen ügyben a megyei bizottmányhoz és megyebeli országos képviselő urakhoz beadandó kérvények szövege:

Mélyen tisztelt képviselő úr!

Általános aggodalmat szült azon köztudomásra jutott tény, hogy a magas kormány az 1874. évi XXXV. t. cz. módosításáról és kiegészítéséről 422. szám alatt a mélyen tisztelt képviselőházhoz egy törvényjavaslatot adott be, melynek 20. §-a következő szöveggel bír:

„Telekönnyvi jogok szerzésének, megváltoztatásának vagy megszüntetésének telek-önnyvi bekebelezése a telekönnyvi hatóság által magánokirat alapján csak azon esetben rendelhető el, ha a magán okirat a felek névaláírásának, keresztvonásának vagy kézjegyenek valódsága közjegyzőileg hitelesítve van.“

Eme törvényjavaslat káros volta és egyedül a kir. közjegyzők jövedelmeinek szaporítására irányzott törekvése a laikusok előtt is oly annyira, de különösen a községek lakói, tehát a szegényebb és ügyefogyottabb honpolgárok jogügyeletei keletkezése és kötése módjával is ismeretesek előtt szembeötlő, hogy köztudomásra jutása el sem kerülhetne, miszerint a községi és körjegyzők figyelmét rendkívül felkeltve, már hivatalos állásuknál fogva is hazafias szent kötelességünk tegye, a törvényjavaslat jelzett §-ának káros és veszélyes következményeit felderítve alkotmányos és törvényes uton annak eljöttét kiközösölni.

Veszélyesnek és károsnak tartjuk a kívánt hitelesítési kénszert a községek lakóira, mivel köztük előfordulni szokott adásvetés, csere, kölcsönzés, vagy törles és egyéb jogügyletek tárgya legtöbbször oly csekély, sokszor 10—20 forintot meg nem haladó értéket képviselnek, hogy a czélba vett hitelesítési költségei úgy mint felek és tanak a sokszor mérőföldre lakó közjegyzőhöz való befurazása, idővesztése és elmezése, nemkülömben a hitelesítési díj és bélyeg által okozva, eme értéket túlhaladva, ezen tény folytán is az érintett jogügyletek megkötése elmaradna. Már pedig hogy ennek következtén az egyes érdekeltekre mily nagy károk háromolhatnak, sőt egyesek anyagi tönkremenését is eredményezhetik, bővebben illusztrálni felesleges.

Veszélyesnek és károsnak tartjuk továbbá, mivel a hitelesítési kénszer, a törvényjavaslat indokolásában érintett visszaélések megszüntése helyett épen az ellenkezőt eredményez, mivel mint ezt az eddigi tapasztalat eléggé tanúsítja, sokkal könnyebb a feleket nem ismerő kir. közjegyzőt tévára vezetni és hamis aláírások hitelesítésére rábírnai, mint sem az eddigi eljárás mellett lehetséges volt, a midőn az okmányok a községi előjárók előtt a községi jegyző részéről készítettén, kik az érdekelteket mind személyesen ismerve, hozzájárulásuk nélkül hamis aláírás elő sem fordulhatott.

Veszélyesnek és károsnak tartjuk azért is, mert a czélba vett eljárás a gyorsan foganatosítandó telekönnyvi átiratok készítését egyenesen lehetetlenné teszi, mivel még a jóhiszemű vevő vagy hitelező minden hozzá tartozóival a mérőföldre lakó közjegyzőhöz bevándorol, ott sorba jut, vagy annak hon nem léte miatt ismételve bevándorol és végre sok idővesztés és költségek árán a hitelesítéshez jut, mar addig, mondjuk miként az eladó vagy adós gonosz szándéka folytán, a telekönnyvibe oly bejegyzések jutnak, hogy az így gyakran vagyonát veszített egyén hitelesített okmányának mi hasznát sem veheti.

Végre károsnak tartjuk az államkincstárra nézve is, mivel a költségek, fázadozások és vándorlásoktól irtózó és bizalmatlan nép jogügyeletei felett írásbeli okmányokat nem készítettén, az ezek után járó bélyeg és jogilletékek az államkincstár pénztárába nem folynak be.

Kimutatván a törvényjavaslat veszélyes és káros voltát, el nem mulasztjuk még az abból keletkező igazságtalanságot és méltatlanságot is felemlíteni. Hogy ha tekintetbe vesszük, miszerint minden honpolgár az állam háztartás és kulturális fejlődésünk érdekében mennyire van már mindennemű állami és községi adókkal túlterhelve, úgy hogy ennek súlya alatt gúnyvad, már is a kimerültség világos jelei mutatkoznak; valóban nem lenne sem igazságos, sem méltányos minden haszon nélkül, a nélkül hogy arra szükség lenne és azt bármily magasabb érdek követelné, csupán azért, hogy a kir. közjegyzőknek több jövedelmük legyen, a hitelesítési kénszer által az adózókra még nagyobb terheket róni és a csordultig telt poharat túltelne a nép elkeseredésének kitörését kockáztatni.

Végül legyen szabad még azon körülményt szinte érinteni, miszerint az 1871. évi XVIII. t. cz. alkotásával a községi és körjegyzők fizetésének 400 forint minimális tételében történt megalapítása alkalmával a haza bölcsé, halhatatlan nevű Deák Ferencz felszólalása szolgáltatott okot a fizetés ily csekély mérvben lett megalapítására, mivel állítása szerint vannak a jegyzőknek a szokásos jognál biztosított mellékjövendelmek is, melyek a peren kívüli munkálkodások után ha nem csurannak, hát cseppennek; nem volna tehát méltányos bennünket a jelzett törvényjavaslat által törvényerőre emelkedett szabályrendeletekkel biztosított mellékjövendelmekről megfosztani, és így csekély fizetésünk mellett a nyomoruság örvényébe sodorva, tőlünk a megélhetés lehetőségét megvonni, valóban ezt az állam érdekében teljesített önfeláldozó, hazafias működésünkért nem érdemeltük.

Mindezeknél fogva bátorodunk a mélyen tisztelt képviselő urhoz azon tiszteletteljes kérsünkkel járulni, miként az érintett törvényjavaslat 20. §-a elejétől a magas kormánytól kegyessen kieszközölni, s illetve veszélyes és káros voltának tekintetbe vételével törvényre váltatt az országgyűlésen hathatós vételjával megakadályozni méltóztatna. Hódoló tiszteletünk kijelentésével maradtunk a mélyen tisztelt képviselő úrnál.

Kelt Torontálmegye községi és körjegyzők egyletének 1883. évi december 16-án tartott közgyűlése által az országgyűlési képviselő urhoz való beadandó kérvények szövegét helyesléssel fogadván, azoknak a megyei bizottmány és minden egyes megyebeli országos képviselő urhoz való beadandó határozta el.

Az egyletnek 1884. évre készült költségvetése egész terjedelmében változatlanul elfogadott.

Ezután tárgyalás alá vételén az országgyűlési központi jegyzői egylet 48. sz. a. kiadott indítványok ezek közül a pestmegyei jegyzői egyleti az alapszabályok a választmányi és egyleti tisztviselőkre vonatkozó részének akkénti módosítása iránt, hogy a választmány az egyleti tisztviselőknél kívül a megyei egyletek elnökeiből álljon, továbbá hogy egyleti tisztviselőnek minden az országgyűlési központi jegyzői egyletbe bevezetett megyei egylet rendes tagja megválasztható legyen elfogadott, úgy szinte elfogadott az Szabadhízi Béla és társai indítványának első része a községi közlöny jövedelmének egyharmad részben tartalék alap, 1/3 pályadíjak és 1/3 részben a központi egylet szükségleteinek fedezésére való fordítása iránt. Ellenben ugyan azok indítványának 2-ik része a központi egylet tagdíjainak százalékban való kivételére vonatkozólag mint czélszerűtlen eljeltetni határozott.

A tárgyalandó ügyek ekkénti befejezése után Szabadhízi Ignác egyleti tagnak indítványa, melylyel az egyleti elnök és főjegyzőnek buzgó fáradozásukért köszönetet szavazni és az egyleti főjegyző részére a folyó évre meghatározott jutalmát a jövő évben is kiadni óhajta, a közgyűlés által elfogadott.

Evvel elnök szívélyes, búcsúszavai mellett a közgyűlés befejeztetett.

Ugyanaz nap délután 3 órakor jegyzői nyugdíjintézet választmányi ülés is tartatván néhai Kapris Sándor volt mokriai jegyző özvegye és árva részére évi 300 forint, néhai Berta Pál volt katalinfalvi jegyző özvegye és árva részére évi 250 forint, végre néhai Pajdkó János volt karlovi jegyző özvegye és árva részére szinte évi 250 forint nyugdíj szavazott meg.

Kelt Bega-Szt.-Györgyön, 1883. évi december 20-án.

Schiller Lipót,
egyleti főjegyző.

Névsorozata

a folyó hó 17-én tartott tisztújítás alkalmával alakult különmemű választmányok és bizottságoknak:

Állandó választmány hat évre: Papp Simon, Szimics Sándor, Dr. Ebner Alajos, Dr. Szabó Ferencz, Csávossy Ignác, Zsiros József, Gyertyánffy László, Dr. Tószögi Aladár, gróf Karácsonyi Aladár, Nikolics György, Pálay Román, Pókay Gábor, Sváb Károly, Katona Antal, gróf Maldeghem Arthur, Kikinday Ferencz, herceg Thurn-Taxis Egon, Dániel János, Kis Ellemér, Brosch János, Szerelmi Antal, Gyertyánffy János, Fendler Károly, Dr. Szentkláray Jenő, Urban Andor, Istvánffy István, Bunyevác Károly, Kohner Henrik, Tallian Jenő, Frankl Vilmos, Vincze-hidi Izsó, Trifunecz Mladen, Hertelendy Gyula, Jankovits Sándor, Deschan Arthur, Rónay Alajos, Rónay Ernő, Szeszemsky Gyula, Mattiasich Ferencz, br. Liptay Antal, Putnik Simon, Volk Henrik, gróf Csekonicz Endre, Viszkidenszky Gusztáv, Heteyi Kálmán, Theisen János, Csávossy Gyula, Szöllösy Ernő, Róser Ádám, ifj. Dániel Pál, Mesterovics János, Damaszkín János, Jenovay Imre, Schikhoffer Lénárd, Mészáros Károly, Knezevics Gergely, Stoics Sándor, Okanovics György, Stojkovicz Tamás, Zzeravica Antal, Zega Constantín, Heim Kristóf, Reviczky Tamás, Jocsits Milos, Bobor Elek, Dr. Kuhn Lajos, Bogdán Vincze, Cherier Jakab, Reiter Lipót, Viorál József, Schütz János, Babics József, Duffaud György, Gesztesy János, Schnur Lipót, Waltner Mihály, ifj. Wucetits József, Uzsbich Frigyes, Thierjung Péter, Balázs Vincze, Vadász Lajos, Damaszkín Arszén, Wolfinger Samu, Zányi Ferencz, Szűsz Ede, Bujkovszky Gusztáv, Linder Ede, Hradek Venczel, Jorgovits Photius, Sigmund József, Balozsan Miklós, Todorovics János, Wiener Emil, Krsztics Mihály, Berlován Marko, Dr. Demkó Pál, Hadfy Dóme, Kupuszarovits Miklós, Popovits Sándor Péczi, Mihalicz Miksa, Stoics Sándor, Szávics István, Sztójkovicz György, Petrovics Emil, Milutinovics Szima, Jahrausz András, Dadicz Alajos, Murgu Péter, Okka János, Bielek Vilmos, Vécsey István, Vattay Miklós, Dr. Klein Mór, Dr. Stassik Ferencz, Virányi József, Steinbach

Antal, Várnay Imre, Kovách Ágoston, Fuchs Sebő, Mencer Lipót.

Jegyzőbizottság 6 évre: Bielek Vilmos, Hadfy Dóme, Dr. Stassik Ferencz, Schiller Lipót, Mohaupt Mihály, Kovách Ágoston, Steinbach Antal, Bakalovich Ágoston, Stassik János, Augustin Péter.

Közegészségügyi bizottság: Bielek Vilmos, Virányi József, Predragovics Maté, Schiller Lipót, Dr. Klein Mór, Kulifay Lajos, Mihalicz Miksa, Manojlovics Miklós, Eisenstädter Ignác, Rósa Ignác, Dr. Duka László, Papp Simon, Kremminger György, Dr. Putz Jakab, Schwimmer Mór, Putics István, Dr. Linyacszy Pal, Kellner József, Mencer Lipót, Bujkovszky Gusztáv, Dániel János, Jankovics Sándor, Bobor Gyula, Mesterovics János, Dr. Kovalszky Ferencz.

Közgazgatási bizottság 2 évre: Dániel János, Papp Simon, Vécsey István, Urban Andor, Dr. Demkó Pál.

Igazoló választmány 1 évre: Eisenstädter Ignác, Vattay Miklós, Vécsey István, Petrovics Emil, Bielek Vilmos.

Bíráló választmány 3 évre: Kovách Ágoston, Hadfy Dóme, Dániel János, Panics Ljubomir, Steinbach Antal.

Tiszti nyugdíjintézet választmány 6 évre: Kovách Ágoston, Dr. Demkó Pál.

Tenyészállatok megvizsgálására alkotott másodfokú bíráló küldöttség 6 évre: Rónay Ernő, Deschan Arthur.

Statistikai bizottság hat évre: Mihalicz Miksa, Napholcz Ágoston, Kellner Ede, Stoics Sándor, Nyári Ferencz, Dr. Stassik Ferencz, Kellner Ferencz, Dániel Ernő, Dr. Duka László, Dr. Klein Mór, Róza Ignác, Kupuszarovits Miklós, Panics Ljubomir, Dr. Kiss János, Schaffer Antal, Hadfy Dóme, Arányi Béla, Wächter Henrik, Dr. Szentkláray Jenő.

Lótenyésztési bizottság hat évre: Elnök: Herceg Thurn-Taxis Egon, Kulifay Lajos, Kupuszarovits Miklós, Rónay Jenő, gróf Karácsonyi Aladár, Papp Simon, Bakalovich Ágoston, Kis Ellemér, Rohonczy Gedeon, Sváb Károly, Rónay Ernő, báró Liptay Antal, Szöllösy Ernő, gróf Csekonicz Endre, Csávossy Ignác, Daniel József, Radoszavlyevics Dragutin, Iszakovits Milan, Hertelendy Imre, Kámenszky György, Hertelendy Gyula, Tallian Jenő, gróf Nákó Kálmán, Bajzath Gusztáv, Csávossy Gyula, Duffaud György, Gyertyánffy János, Mesterovits János, Jahrausz András, Linder Ede, Jenovay Imre, Damaszkín János, Deschan Arthur.

Nagy-Kikindai gymnasialis bizottság hat évre: Dr. Petrovics János, Jankovits Sándor, Dr. Majnszky Vajko, Bibits Mita, Vincze-hidi Izsó, Trifunecz Mladen, Kikinday Ferencz, Papp Simon, Vattay Miklós, Babics József, Várnay Imre, Hertelendy Gyula, Hadfy Dóme, Vécsey István.

Nagy-Becsékeréki gymnasialis bizottság hat évre: Herceg Thurn-Taxis Egon, Steinbach Antal, Hadfy Dóme, Vattay Miklós, Papp Simon, Istvánffy István, Dr. Stassik Ferencz. — Pótagok: Mihalicz Miksa, Dr. Tószögi Aladár.

Központi választmány 3 évre: Papp Simon, Dr. Ebner Alajos, Kiss Ellemér, Zega Constantín, Papp János, Bujkovszky Gusztáv, Jorgovits Photius, Gyertyánffy János, Mesterovics János, Csávossy Gyula, Stassik János, Babics József, Viszkidenszky Gusztáv, Reviczky Tamás, Hertelendy Gyula, br. Liptay Antal, Friedrich Jakab, Dr. Kuhn Lajos, Rónay Ernő, Pókay Gábor, Deschan Arthur, Istvánffy István, gróf Karácsonyi Aladár, Bielek Vilmos, gróf Csekonicz Endre, Csávossy Ignác, Gyertyánffy László, Dániel János, Dr. Demkó Pál, Eisenstädter Ignác, Fuchs Sebő, Hadfy Dóme, Dr. Kiss János, Kovách Ágoston, Mihalicz Miksa, Manojlovics Miklós, Poroszkay Béla, Rónay Jenő, Vécsey István, Dr. Szentkláray Jenő.

Szegény gyermekek karácsonyfája.

Dr. — ó. — Lélekemelő ünnepély színhelye volt f. hó 23-án, vasárnap délelőtt a helybeli községi népiskola könyvtári helyisége.

Az Andrássy Mihály úr buzgó elnöke alatt tevékeny „szegény iskolás gyermekek segélyező egyesület“ gyakorlati a kereszténység megalapításának elő-ünnepén a legkeresztényebb erényt, a szeretet művét azokon, kiket a sors nem áldott meganyagi javakkal, hogy a családi örökök és megörvendeztetések a napján földi javakkal megáldottabb embertársaik jótékonyasága nélkül ez örökök részeseivé válhattak volna. És a valódi humanizmus szellemétől átlengve, az egylet jótékonyaságát nem kötötte sem vallásfelekezethez, sem nemzetiséghez, sőt még arról is gondoskodott, hogy a keresztény karácsony örömeiben izraelita gyermekek is részesüljenek, s minihogy ilyen vallásu segélyezésre szorult növendékek a községi népiskolában nincsenek, négy gyermek kijelölésére az izraelita elemi iskola igazgatóságát birta fel.

Ezutal mintegy negyven gyermeket ajánlkozott meg a leghasznosabb karácsonyfájára téli ruhákkal, u. m. cipőkkel és téli ruhákra való szövetekkel, mely utóbbiakat Stagschmidt helybeli nagykereskedő bocsátotta az egylet rendelkezésére.

Az ajándékokat Baaden igazgató úr osztotta szét az örömtől sugárzó gyermekek közt, a tanítói kar és a meghívott vendégek jelenlétében, miután ngsz Steinbach kir. tanácsos és tanfelügyelő úr szívből szóló és a gyermekek értelmi fejlettségéhez szabott egy-

szert, de mégis megható szavakban magyarázta volt a kicsinyeknek az ajándékok eredetét, hálaadatosra intvén őket jótévedő iránt; s egyuttal a közoktatási kormány nevében köszönetet fejezvé ki az elnökségnek.

A ki ismeri a gyermeki érzelmeknek egyszerűségükben is oly megkapó nyílvanulását; a ki tudja, hogy örömeiket és bánjájukat tekintet és arczifejezéssel, mikép tudják kifejezni, az nem fogja túlzások tartani, ha azt állítom, hogy az ajándék kiosztás oly jelenet volt, mely könnyekre indíthatott, s azon emberbarátok, kik ez ünnepély tevékenységükkel és aldozatokszűgükkel létrehozták, mindenesetre fáradozásuknak legszebb jutalmát találhatták a gyermeki kedélyek e tiszta örömeiben.

Nem akarjuk az alkalmat elmulasztani, hogy az egylet eddigi működésének rövid ismertetése által az eddiginél tágabb körben és élénkebb érdeklődést keltsünk annak valóban nemes czélja iránt. 1872-ben alakult és azóta állandóan 150—200 tagot számlált, kiknek 50 kros és 1 frtos járulékaiból a tanév kezdetén szegény iskolás gyermekeknek könyvekkel és más tanszerekkel szokott ellátni, a tél boalltával és karácsonykor pedig a legszegényebekre nézve az iskolalátogatást téli ruhák ajándékozása által teszi lehetővé, rendszeresen 30—40 gyermeket látván el, mint mondtuk, felekezeti és nemzetiségi különbség nélkül cipővel s meleg ruhákkal.

Ajánljuk az egyletet különösen az ily nemes és emberies célok iránt mindenkor lelkesülni tudó hölgyeink és azok figyelmébe, kik jótékonyczélu hangversenyek és más vigalmak rendezésével szokták mulatni és segélyezni vágyó embertársaikat lekötölni.

Emlékezzenek megévenként leg-alább egyszer a „szegény iskolás gyermekek segélyező egyesület“ről!

VIDÉKI LEVELEZÉS.

Kübekháza, december 20-án.

Tekintetes szerkesztő úr!

Mig megyénk a tisztújítási mozgalmak napjait élte, az idő alatt községünk közseretben és tiszteletben álló derék veterán jegyzőjét id. Kozenkay Belát súlyos csapás érte az által, hogy hön szeretett nejét, szül. Bálint Jankát e hó 17-én esti fél 7 órakor szív szélhűdés következtében, a kérihelhetlen halál 55. évében hosszú szenvedés után kiragadta öveit köréből.

Hogy mennyi szeretettel és ragaszkodással viseltetik nemcsak a község, hanem a környéke is mély gyászt viselő nagy érdemű községi jegyzőnk iránt, tapasztaltuk az elhunyt temetése alkalmával, mely e hó 19-én délután 3 órakor folyt le, ahol ugyanis a község ügyvidékének intelligentiája és köznépe ezrekre menve kísérté ki az elhunytat a kübekházi sírkertbe.

Az elhunytért az engesztelő gyászmise ugyan e hó 21-én délelőtt 10 órakor mutatott be az urnak. Béke lengjen az elhunyt hamvai felett!

Midőn e gyászhirot tekintetes szerkesztő urral közlöm, azon czéloból teszem, hogy lapjában a közönség tudomására mellőztassék hozni, melynek soraiban úgy elhunyt mint özvegyének számtalan ösmerősei léteznek, kik e mély gyász folytán ösziante részvételt éreznek.

Fogadják tekintetes szerkesztő ur tisztelem kijelentését, a mely után vagyok kész szolgálja

Ehling Ferencz,
r. k. plébános.

Uzdin, decz. 21-én.

(A választások.) Torontálmegyében megtörténtek a tiszti választások. Ezek mind az állami, mind pedig a megye érdekeit illetőleg teljesen megfelelnek a várakozásoknak.

Nincs egy megválasztott tisztviselő sem, a kiről el ne lehetne bátran mondani: „megvan a képzettség, megvan a kellő honszeretet.“ Ez pedig annál nagyobb értékkel bír Torontálmegyében, ha tekintettel vagyunk a nemzetiségek különiségeire. Torontálmegye ez irányban lerőta hazafiai kötelességének tartozását; lerőta és fényes bizonyítékot szolgáltatott az egész országnak, miszerint a haza érdekét szíven hordja.

Hát mi monddó legyünk a polgárosult határvidékekről, a mely mindenről igen, csak jóról nem tettelet kiküszöbölés tárgyává. Hisz ezen vidék — habár igazságtalanul — egyenesen árulónak tartott.

Ez a vidék, úgy mint mindenha első vala azok között, a kik hősiessé várt ontoltnak a király és hazáért — a jelen választás alkalmával is valótlannak igazolta az őt környező pokoli vádakat, semmire tette a gonosz hírek halmazát kiemelkedett a haza szelleme iránt táplált nemes érzületben, minden egyenlenség, minden önzés és ellentét kizárásával, mint egy torokból, egy hangként adta szavazatát, letette bizalmát az állam embereinek!

Igen, határvidékiek mindég, most is bebizonyították, hogy hősök a csatában és hogy öntudatosok hivatások iránt.

Önként merül fel itt két kérdés; egyik: minek tulajdonítható a granicsárokról hangoztatott állam ellenes vádaskodás; a másik: minek az ellenkező, hogy amaz valótlanná derült ki?

Okai az elsőnek egyes egoisták, a kik ily módon kívánták a granicsárokról szétválását előidézni személyes czéljaikat elérendő. Annak konstatalása ellenben, miszerint a granicsárokról helyén lévő emberek; egyedül Hertelendy

Árlejtési hirdetés.

A verseczi nép- és polgáriskolák kiépítésével összekötött munkálatok egy 1884. évi január hó 3-án, délelőtti 10 órákor, Versecz városában, a városház nagy termében tartandó árverés alkalmával legkevesebbet követelőknek átadni fognak.

Ezen munkálatok állanak:

a) a népiskola épületnél.

1. Lehoradási munkából a költségvetés szerint előirányozva	frttal 419.09
2. Kőmívesi munkából	17310.96
3. Ács munkából	6504.43
4. Cserépfedési munkából	667.62
5. Asztalos munkából	2051.80
6. Lakatos munkából	781.80
7. Kőfaragási munkából	648.60
8. Mázolási munkából	563.—
9. Üveges munkából	754.92
10. Kovács munkából	522.90
11. Bádógos munkából	900.80
12. Vas árukból	965.20
Összesen	frt 32089.12

b) a polgáriiskola épületnél.

1. Lehoradási munkából az előirányzat szerint	frttal 298.53
2. Kőmíves munkából	15187.44
3. Ács munkából	6193.82
4. Cserépfedési munkából	768.42
5. Asztalos munkából	1442.76
6. Lakatos munkából	713.16
7. Kőfaragási munkából	694.60
8. Mázolási munkából	468.—
9. Üveges munkából	519.67
10. Kovács munkából	339.24
11. Bádógos munkából	473.50
12. Vas árukból	635.—
13. Szobrász munkából	396.—
Összesen	frt 25130.34

Mindazon szakértő vállalkozók, kik ezen árverésen akár írásbeli ajánlat által, akár személyesen részt venni akarnak, kötelesek a fennkelt költségvetési összeget 10%-át vagy készpénzben vagy pedig óvadékképes papirokban letenni. Ha az ajánlat írásban tétetik, a bánatpénz az ajánlathoz csatolva kell hogy legyen; míg a szóbeli árverés az árverési bíróság kezébe lefizetni tartoznak.

Írásbeli ajánlatok, melyekben határozatlan kitéendő, hogy ajánló az árverési feltételeket ismeri s azoknak magát aláveti, csakis a szóbeli árverés megkezdéseig adathatnak be a polgármesteri, a mérnöki és íktatói hivatalban vagy közvetlenül az árverési bizottságnál.

Később érkező írásbeli ajánlatok, nemkülömben a szóbeli árverés befejezése után netalán leendő utóigérek figyelmen kívül hagyatnak.

A ministerileg helyben hagyott építészeti tervek, költségvetések, az arelemzés és az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a városi mérnöki hivatalnál betekintethetők, a hol szükséges vagy kívánatos egyéb felvilágosítások is ki fognak szolgáltatni.

Versecz sz. kir. város tanácsának 1883. évi december hó 15-én tartott ülésből.

Seemayer,
polgármester.

Pályázati hirdetés.

B.-Ujfalu községben a községi orvosi állomás megüresedvén, az állomás betöltésére a választás 1884. évi január hó 22-én reggeli 10 órára B.-Ujfalu községhezánál ezennel kitétetik.

Ezen állomással következő javadalmak vannak összekötte:

- Evi fizetés 720 frt.
- Írási átalány 6 frt.
- Faátalány 24 frt, vagy a megfelelő 3 öl keményfa.

Természetbeni lakás vagy lakbér 120 frt.
Éjjeli látogatásért 40 kr.
Nappaliért 20 kr. felnőtteknél; hét éven alóli gyermekeknél azon csupán ezen díjak fele.

Magánügyi bizonylatokért 2 frt kiállítási díj; köteles lévén a megválasztott orvos a községi előjáróság által kijelölendő teljes vagyontalan lakosokat díjtalanul gyógykezelti. — Felhivatnak mindazon orvos tudorok, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket alólított-hoz a választást megelőzőleg legalább két nappal előbb alólírothoz nyújtsák be. — A szerb és román nyelveket bíró pályázók ha ezt okmányilag igazolják — előnyben részesíttetnek.

Pancsován, 1883. évi december hó 10-én.

Radoszavlyevics,
szolgabíró.

(414-3.1)

Pályázat. (413-3.1)

Dolova szervezett községben az orvosi állomás leköszönés folytán üresedésbe jövén a pályázat ezen-nel kiíratik s a választás 1884. évi január 21-én délelőtti 10 órájára Dolova községhezánál tüzetik ki. Felhivatnak az orvostudorok, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt folya-módványaikat alólírothoz a választást megelőzőleg két nappal előbb nyújtsák be.

Ezen állomással következő javadalmak vannak összekötte:

- 1) évi fizetés 600 frt.
- 2) szabad lakás.
- 3) nappali látogatás 50 kr.
- 4) éjjeli látogatás 80 kr.

A községi lakosok, kiknek száma körülbelül 6000 lélek, szerb és oláhok lévén, ezen nyelvek egyikének tudása, mi okmánnyal bizonyítandó, kíván-tatik s ezen körülmény a hason minősítvényü pályá-zóknál az elsőbbséget biztosítja.

Szolgabírói hivataltól:

Pancsován, 1883. évi december hó 8-án.

Radoszavlyevics,
szolgabíró.

Pályázati hirdetés.

Ó-Bessenyő község alólított előjárósága részéről közhírre tétetik, miszerint a községi bizottságnak f. évi 15. számú határozata értelmében a községi számadások 1866-tól 1883. év végéig számfejtés alá vétetlnek, arra 1884. évi január hó 6-án, reggeli 9 órákor számfejtő lesz árlejtés útján felfogadva.

Köteles erre vállalkozó a mondott napon személye-sen jelentkezni, illetékességéről ugy szolgáltatást igazoló bizonylatot előmutatni s az árlejtésen csak az vehet részt, ki 100 frt óvadékot képes letenni.

Ó-Bessenyőn, 1883. évi december 23-án.

(425-2.1)

Az előjáróság.

Árverési hirdetés. (424-1.1)

Alólított előjáróság részéről ezennel közhírre tété-tik, miszerint a mellenczei határban a vadászati jog folyó évi **december hó 31-én**, délelőtti 10 órákor, a mel-lenczei község házánál tartandó nyilvános árverés útján 6 évre haszonbérbe fog adatni, a kikállítási ár 57 frttal állapított meg.

Közelebbi feltételek a községi jegyzőségnél megte-kinthetők.

Mellenczén, 1883. december hó 24-én.

Mellenczei előjáróság.

A dávidházi gazdaságban egy értelmes, szorgalmatos

kasznár és egy ispán

felfogadtatik. Ajánlatok czimzendők:
(421-3.1) **„Palotai és testvére”-hez**
Pt. Davidházán, u. p. Tor-Ujvár.

REICHENFELD RÓSA,
REISZ MIHÁLY,
(Reisz Simon és fia cég),
(423-1.1) JEGYESEK.

Hirdetés. (412-2.2)

Az alólírt pénzintézetek 1884. évi január hó 1-től kezdve új betétek után 4 1/2%-nál magasabb kamatot nem fizetnek. A betéti kamatadót azonban, amennyiben a t. betevő felekkel eltérő megállapodás nem létezne, az inté-zetek sajátjukból viselendik.

A fentkelt határidő előtt, eselleg nagyobb kama-tozás mellett elhelyezett betételekre nézve a 4 1/2%-nyi mérsékelt kamatláb 1884. évi márczius 1-én fog kivétel nélkül érvényre jutni.

Kelt N.-Beeskereken, 1883. évi december 18-án.

Nagy-beeskereki takarékpénztár.

N.-beeskereki takaré- és előlegegylet,

mint részvénytársaság.

Torontálmegyei takaré- és hitelbank.

Előfizetési felhívás

„ÁRLEJTÉSI KÖZLÖNY”

X. évfolyamára.

Egyedüli s legregőbb, tehát különösen a külföldön is a legelterjedtebb közlönye az összes magyarországi és a honi vállalkozókat érdeklő ausztriai, horvátországi, boszniai s külföldi árlejtéseknek, a melyek mindennemű műszaki munkákra, építésekre, kész áru- és mindenféle munkaszállításokra (minden szakmájú gyáros, iparos, ke-reskedő pályázatával) adás-vételekre, bérletekre stb. vonatkoznak s hivatalos és magán, de mindig első források-ból merítetnek.

Kizárólagos közlönye az összes hivatalos árlejtési kiírásoknak, amelyek e szaklapban a legkimerítőbben kö-zölletnek s melyek mellett ezenfelül az előfizető gyors és pontos információkat is kap kívánatra a szerkesztőségétől.

E szaklap minden számottevő műszaki irodában, gyárban, ipartelepen és műhelyben nélkülözhetetlen s mindennemű hirdetekre nézve épen elterjedtségénél fogva a legjobban ajánlható.

Előfizetési ár:

- 1 évre 6.— frt.
- Félévre 3.— „
- Negyedévre 2.— „

Előfizetési pénzek és megrendelések intézendők az

„Árlejtési Közlöny”

kiadóhivatalába,

Budapesten, Bálvány-utca 3.

(411-12.2)

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS (420-3.1)
KÉPES CSALÁDI LAPOK

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

Felelős szerkesztő: Komócsi Lajos.

Lapunk — társai között legnagyobb elterjedésnek ör-
vendvé — immár hatodik évfolyamát éli. Műtán kivá-
natra mindenkinek küldünk mu-
tatványszámot s egészen tájékozó-
előfizetési felhívást, e helyen csak
roviden emlékeztünk meg a közkeveltségnek
örvendő lapról. — A „Képes Családi Lapok”
három ivnyi tartalommal jelen meg a legdi-
szesebb kiállításban, szép, fényes, színes borít-
teknben.
Minden szám sok művészi kivitellű képet
hoz. A főlapban vannak eredeti s a külföld
legnagyobb íróiból fordított rövidbb regények,
elbeszélések, rajzok, életképek, humoreszek;
eredeti s más költemények, a főváros, vidék s
külföld válogatott, fontos hírei; az irodalom és művészet körében
A legközelebbi évfolyamban külön regény-mellékletkép ismét kitűnő, cselekvénygazdag, érdekesítő regényt adunk.
Mutatványszámot a kia dóhivatal kívánatra bárkinek küld bérmentve.
Előfizetési ár: egész évre 6 frt — félévre 3 frt — negyed évre 1 frt 50 kr.
MEHNER VILMOS kiadóhivatala: BUDAPEST papnövelde-utca 8. sz. a.

Legolcsóbb sorsjegy.

Magyar vöröskereszt-egylet sorsjegyei

1890-ig évenként 3 huzás nagy nyereményekkel.

1884-ben három főnyeremény, mindegyik

50,000 forinttal.

A legkisebb nyeremény 6 forinttól 10 forintig emelkedik.

Ezen sorsjegyek kaphatók:

a pesti magyar kereskedelmi bank váltó üzletében Budapesten,

valamint minden bank- és váltóháznál az országban.

Mai számunkhoz egy melléklet van csatolva.

Nyomatott kiadó Pleitz Ferencz Pál könyvnyomdájában Nagy-Beeskereken.